

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 318-1921)

Originalt emne

Museer

Museer/Den gamle By

Uddrag fra byrådsmødet den 7. juli 1921 - side 10

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 318-1921)

Andragendefra Komiteen

fordengamle Borgmestergaardom at faa den gamle Bul-Lade ryddet.

Formanden forelagde Skrivelsen fra Komiteen, hvoraf fremgik, at man nu havde faaet saa mange gamle Ting opmagasineret, at det ikke var let at faa Orden i det, hvorfor Komiteen nu ønskede den gamle Lade til Opstilling af Sagerne.

M. Brammer meddelte, at dette Ønske var kommet Udvalget noget paa tværs, idet Laden hidtil havde været overladt Udvalget til Brug, og den blev benyttet til Opbevaring af Redskaber o. lign. Nu forlangtes disse Ting fjernede med det samme; men det var ikke let for Udvalget i en Hast at skaffe Plads andetsteds, idet det vel vilde blive nødvendigt at bygge et Hus eller Skur til Redskaberne. Man maatte derfor henstille til Byraadet at være behjælpeligt med at skaffe Plads til disse Ting andetsteds.

Formanden mente, der var ført Forhandlinger mellem Stadsgartneren og Translatør Holm; men det havde været bedre, om Komiteen havde henvendt sig direkte til Udvalget. Naar Komiteen nu ønskede Laden overladt, var det et Led i Museets Udvikling, idet det altid havde været Meningen, at baade Laden og Frans Hansens Gaard skulde bruges til

Opstilling af Museumsgenstande, efterhaanden som der blev Brug derfor. Selvfølgelig var det ikke let for Udvalget at flytte over Hals og Hoved, men Taleren vilde henstille at lade Sagen gaa tilbage til Forskønnelsesudvalget til fornyet Overvejelse for at se, hvorledes man var i Stand til at tilfredsstille Komiteen.

A. Mørup havde bragt i Erfaring, at Museumsinspektøren om nogle Dage vilde komme hertil paa Inspektion, og han vilde sikkert finde det meget uforsvarligt, at den gamle Lade benyttedes til Opbevaring af Brændsel o. lign., tilmed da det var en fredet Bygning i Kl. A. Udvalget havde Brugsret over Laden "indtil videre"; men hvorledes dette Udtryk skulde forstaas, var jo ikke let at afgøre.

Formanden indrømmede, at Komiteen kunde have stillet sit Krav i rette Tid, men den var en Del undskyldt, idet Sagerne i den sidste Tid var strømmet ind langt over Forventning. Byraadet burde dog ikke pukke paa sin Ret her, idet man maatte huske paa det gode Formaal og det store Arbejde, som Komiteen havde gjort derude. Taleren vilde derfor henstille til Udvalget at se velvilligt paa Sagen.

Sagen overgik til Forskønnelsesudvalget.

